

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה
חלק ח'

בדין תורה של נשיאי מועצות גדולי התורה, אדמו"רי"ם, רבנים, ראשי ישיבות, מנהיגי ישראל, ראשי עיר, משפיעים גדולים בשיעורים על הטלפון ותחנות רדיו, ומחזירי בתשובה, מנהיגי תחנות רדיו, כל אחד נידון לפי כמה אנשים ששומעים בקולו, והיה יכול להשפיע עליהם!!!

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
אלול תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

שאלות ותשובות
בבית דין של מעלה
חלק ח

הפסק דין בבית דין של מעלה
בדין תורה של נשיאי מועצות גדולי התורה, אדמו"רים,
רבנים, ראשי ישיבות, מנהיגי ישראל, ראשי עיר, משפיעים
גדולים בשיעורים על הטלפון ותחנות רדיו, ומחזירי בתשובה,
מנהיגי תחנות רדיו, כל אחד נידון לפי כמה אנשים ששומעים
בקולו, והיה יכול להשפיע עליהם!!!

למשל מנהיגי תחנת רדיו יש להם חצי מיליון עד מיליון אנשים ששומעים כל יום, רבנים גדולים שיש להם השפעה על חצי מיליון איש, אדמו"ר על עשרות אלפים איש, ראש ישיבה גדול שהשפעתו על 30,000 איש, ראש עיר שיש לו השפעה על כל העיר [למשל לעזור למחסנים לחלוקת הזוהר הקדוש, ולתת עזרה בחלוקת ספרי זוהר לכל העיר, יש להם הרבה תקציבים, וגם לומר לשומעי לקחו ללמוד דקה זוהר ביום, ולפי זה ידונו אותם בשמים]

נתרכז כעת רק על שאלות שבית דין של מעלה ישאלו את האדמו"ר מהאלמין אחרי 120 שנה, על הכשרות של השחיטות כדי לפטור את עצמו מן הדין!

פְּדָאֵמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן (גִּיטִין ס"ז): "בְּנֵי שָׁנֹן מְדוּתֵי" – לְמַדּוֹ תוֹרָתִי, וְכָחוֹ גְדוֹל, כְּמוֹ שְׁאָמַר: יְכוּלְנִי לְפָטוֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם מִן הַדִּין. (סְפָה מֵה:). אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אָנוּ קִיּוּמֵי הָעוֹלָמוֹת. (ח"ג, קכ"ח.). והזוהר הקדוש מטהר את כל האדם מכל

החטאים.

בית דין: למה לא הזהרת את התלמידים שלך שידעו לפחד מהשם? ושילמדו לכל הפחות זוהר הקדוש שפותח את הלב לעבודת השם? או ספר "יסוד התשובה" שבו יתבאר תיקוני תשובה לבת השוכבה, היא בת ממר"ד בת מי זהב"ה, ההולכים אחר שרירות לבם הרע, וקצר המצע מהשתרע, ובהתודה חטאתם אשר חטאו, וישבו מדרכם הרעה, לאמור אלכה ואשובה אל אישי הראשון, ילמוד בזה הספר לעשות ולקיים ככל הכתוב בו, וימצא מזור ותרופה לנפשו האומללה, גלמודה ושכולה, ויעלה מעלה מעלה, ויתן לו מהלכים בין העומדים האלה, וסר עונו וחטאתו תכופר, ותיטב לה' משור פר, חיברו אחד מבני עליה, ושיש על הסכמת הרב האי גאון מוה"ר יוסף אב"ד דק"ק זאמשטש והגליל. מלאכת הקודש הלזו אשר לא נראה ולא נשמע כבושם הזה מעולם כי אין תמורה ואין ערך ליקר תפארת גדולת קדושת ספר הנפלא והנורא הזה, שנלקט מספרים שהם מצדיקים הקדושים שהם היו בבחינת קדשי הקדשים זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן. וספר מעולפת ספירים, אשר אסף וקבץ ותקן וסדר הרב המבהק חסיד ועניו כמהר"ר שלמה אלגאזי יצ"ו, יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי בת ים וכו', ז"ך אלול תשע"ד, שהוא יסוד ה"יראה ו'תיקון ה'שלם על ידי דרכי התשובה אשר תשובה קדמה לעולם מבראשית, שכידוע מהאר"י הקדוש זי"ע שבדורינו כולם הם נשמות מגולגלות ובעלי תשובה, (ראה בספרנו שכר ועונש ו' כרכים) ונחוץ חיבור זה מאוד בערבי עקבתא דמשיחא. ספר קדוש זה נדפס על ידי צדיק קדוש שהדפיס בעילום שם, כמו שידוע הספר ראשית חכמה גם כן נדפס בעילום שם, וכן הרבה צדיקים שפחדו לגלות שמותיהם. הרה"ק שר המסכים כתב, וז"ל: ויש למקרא לקרות כל יום דרכי התשובה, למחות אבן התועים אשר מאסו הבונים, ויבא תחנונים שהשם ברחמיו יהא עוזר לו לפתוח לו שערי אמונים, להבין אמרי בינה לעשות מלאכת שמים כוונים, וכו', וספרי שכר ועונש.

נשיא מועצת גדולי התורה, הגאון הצדיק, האדמו"ר, המשפיע, מנהיג ברסלב וכו': הייתי עסוק בענינים הרבה ולא שמת לב שאני מחויב להחזיר בתשובה את כל אחד!!!

בית דין: האם לא קיבלת מהאדמו"ר מהאלמין את הברור הגדול על מצוות מחאה?

מצות מחאה כהלכתה, מש"ס ופוסקים

פרק א

חז"ל הפליגו מאוד בעונש מי שיש בידו למחות ואינו מוחה, עד כדי כך שהוא כאילו הוא עצמו חטא באותו עון, ונתפס ונענש על העון של הזולת באם לא מיחה בו.

דרגות המחאה תלויות לפי גודל כח ההשפעה שיש ביד המוחה, וכל שסמכותו יותר גדולה ודבריו נשמעין יותר כן הוא גודל חלקו בעוונות הזולת, ותולין בו כאילו עשאם ונתפס ונענש על יותר אנשים החוטאים. כלומר מי שיש בידו רק למחות באנשי ביתו זוקפין עליו רק עוונות אנשי ביתו, מי שיש בידו למחות באנשי חצירו זוקפין עליו עוונות של יותר אנשים דהיינו גם של אנשי חצירו, ומי שיש סיפק בידו למחות על אנשי שכונתו נתפס גם על אנשי שכונתו, וכן הלאה, עד שמי שבידו למחות על כל העולם נתפס על עוונות של כל אנשי העולם.

על כל פנים כל אחד ואחד מישראל נצטווה בחיוב המחאה למחות כשרואה או יודע שהזולת עובר עבירה, ואין להפטר ממנה עד שיצא ידי חובת מחאה, ואין מי שיכול לומר שמילא חובתו לקיים מצות מחאה כדין.

כמו כן מי שיש בידו יותר אפשרות, דהיינו שה' חננו בממון בעשירות, ועל ידי כך בכוחו להגיע במחאה גם לאנשים מרחוק, גם נקרא מי שיש סיפק בידו למחות, וחיובו יותר משאר בני אדם שאין ביכלתם מסיבה שאין יכולים להוציא ממון על זה כי אין להם.

פרק ב

בו יבואר מחז"ל על גודל מצות המחאה על כל אחד ואחד מישראל והחומר שבדבר, התועלת הרבה להנזהר למחות ביד עוברי עבירה בזה ובכא. לקטנו מש"ס בבלי ירושלמי מדרשים זוה"ק ספרי הראשונים וגדולי אחרונים

א: מי שבידו למחות ואינו מוחה העבירה נקראת על שמו - ונענש עליה כאילו עשאה בעצמו

פרתו של ר' אלעזר בן עזריה היתה יוצאת (בשבת) ברצועה בין קרניה שלא ברצון חכמים. וחדא פרה הוא ליה? והא אמר רב ואמרי לה אמר רב יהודה אמר רב

תריסר אלפי עגלי הוה מעשר רבי אלעזר בן עזריה מעדריה כל שתא ושתא?
תנא לא שלו היתה, אלא של שכינתו היתה, ומתוך שלא מיחה בה נקראת על
שמו. (שבת נד).

תני ר' יודא בר פזי דברדלייה אמרו לו או עמוד מבינותינו או העבר רצועה
מבין קרניה, א"ר יוסי ב' ר' בון שהיה מתריס כנגדן א"ר חנינא פ"א יצאה
והשחירו שיניו מן הצמות. א"ר אידי דחוטריה אשתו הוית ומנין שאשתו קרוי
עגלה, (שופטים י"ד) לולי חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי. (ירושלמי שם).
דחוטריה. שם מקום: אשתו הוית. הפרה הזאת היתה של אשתו: ומנין כו'. פי'
א"כ דשל אשתו היתה למה קאמר פרתו של ר' אלעזר ב"ע לכך משני כיון שגם
אשתו נקראת עגלתו כ"ש שפרת אשתו נקראת פרתו, (שם).

ובירושלמי שם וז"ל: תמן אמרין שכינתו היתה, ויש אדם נענש על שכינתו, ש
(ופי' בקרבן העדה, ופריך וכי יש אדם שהוא נענש על עונות שכנתו דכיון דקרו לה על שמו משמע שהעון
תלוי בראשו). אמר רבי קיריס דידמא ללמדך שכל מי שהוא ספיקא בידו למחות
ואינו ממחה קלקלתו תלוי' בו, עכ"ל. ופירש בקרבן העדה, כאלו הוא עשה
העון בעצמו לכך נקראת על שמו. עכ"ל).

ב: העונש שמקבלים על עבירות הזולת באם אין מוחים בהם, תלוי לפי גודל ההשפעה והאפשרות למחות

"רב ור' חנינא ר' יוחנן ורב חביבא מהני בכוליה סדר מועד כל כי האי זוגא
חלופי ר' יוחנן ומעיילי ר' יונתן כל שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה
נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם נתפס על
כל העולם כולו". (שבת נד:). האי זוגא. ארבעתן יחד: חלופי ר' יוחנן. יש
שמחלפין ר"י ומעיילי רבי יונתן: נתפס. נענש על עבירות שבידן: בכל העולם.
אכל ישראל כגון במלך ונשיא שאפשר לו למחות שיראין מפניו ומקיימין
דבריו:

ג: ראשי הגולה שהשפעתם מגיעים לכל העולם נתפסים על כל העולם מפני גודל כח השפעתם במחאה

"אמר רב פפא והני דבי ריש גלותא נתפסים על כולי עלמא. א"ר חנינא מאי
דכתיב ה' במשפט יבא עם זקני עמו ושריו אם שרים חטאו זקנים מה חטאו,
אלא אימא על זקנים (פי' סנהדרין) שלא מיחו בשרים", (שבת נד:).

ד: מפני מה נענשו? - שהיה בידם למחות ולא מיחו.

א"ל ר' זירא לר' סימון לוכחינהו מר להנהו דבי ריש גלותא א"ל לא מקבלי מינאי, א"ל אע"ג דלא מקבלי לוכחינהו מר, דא"ר אחא בר חנינא מעולם לא יצאה מדה טובה מפי הקב"ה וחזר בו לרעה חוץ מדבר זה דכתיב "ויאמר ה' אליו עבור בתוך העיר וגו' והתוית תיו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות" וגו' א"ל הקב"ה לגבריא"ל לך ורשום על מצחן של צדיקים תיו של דיו שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה ועל מצחם של רשעים תיו של דם כדי שישלטו בהם מלאכי חבלה. אמרה מדת הדין לפני הקב"ה רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו א"ל הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים, אמרה לפניו רבש"ע היה בידם למחות ולא מיחו, א"ל גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא יקבלו מהם א"ל רבש"ע אם לפניך גלוי להם מי גלוי והיינו דכתיב זקן בחור ובתולה טף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התיו אל תגשו וממקדשי תחלו, וכתיב ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית. תנא רב יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי אלו בני אדם שקיימו את התורה מאל"ף עד תי"ו, ומיד והנה ששה אנשים וגו'. חוץ מדבר זה. שנאמר במקרא זה שהוציא דבור לטובה ומפני עונש תוכחה חזר בו:

האנשים הנאנחים והנאנקים. אלו צדיקים: היינו דכתיב. מעיקרא ועל כל איש אשר עליו התיו אל תגשו. ולבסוף וממקדשי תחלו: ממקודשי. שהודה לקטרוג מדת הדין וחזר בו מן הטוב. (שבת נד:).

ה: מתוך שהיה לו לפנחס למחות ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא

פנחס לא חטא, שנאמר ואחיה בן אחיטוב וכו', אפשר חטא בא על ידו והכתוב מייחסו, והלא כבר נאמר "יכרת ד'" וכו', אם ישראל הוא לא יהיה לו ער בחכמים ולא עונה בתלמידים, ואם כהן הוא לא יהיה לו בן מגיש מנחה, אלא ש"מ פנחס לא חטא וכו', והכתיב בני בליעל, מתוך שהיה לו לפנחס למחות לחפני ולא מיחה, מעלה עליו הכתוב כאילו חטא עכ"ל. (שבת נה:).

ו: מי שיש בידו למחות ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא ועונשו קשה מאוד

אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן כל האומר שלמה חטא אינו אלא טועה שנאמר "ולא היה לבבו שלם עם ד' אלקיו כלבב דוד אביו", כלבב אביו דוד

הוא דלא הוה, מיחטא נמי לא חטא, והכתיב ויעש שלמה הרע בעיני ה' אל אלא מפני שהיה לו למחות בנשיו ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא, אמר רב יהודה אמר שמואל נוח לו לאותו צדיק שיהא שמש לדבר אחר ואל יכתב בו ויעש הרע בעיני ה', וכתב רש"י וז"ל שמש, לחטוב עצים ולשאוב מים בשכר לע"א, ואל יכתב בו דבר זה, ללמדך שקשה התוכחה במי שבידו למחות עכ"ל. (שבת נו:).

ז. עונש על שאין מוחין שנכסו בעלי בתים נמסרין למלכות

ד' דברים נכסי בעלי בתים נמסרין למלכות על משהי שטרות פרועים. ועל מלוי בריבית. ועל שהיה ספק בידם למחות ולא מיחו. ועל שפוסקים צדקה ברבים ואינם נותנים עכ"ל. (סוכה כט:).

ח. העונש החמור שנענשים למי שיש בידו למחות ואינו מוחה

אמר ר"י אמר רב מפני מה נענש אבנר מפני שהיה לו למחות בשאול ולא מיחה, ודרשו מקרא דכתיב "ויקונן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר ידיך לא אסורות ורגליך לא לנחושתיים הוגשו", והכי קאמר ידיך לא אסורות ורגליך לא לנחושתיים הוגשו מ"ט לא מחית, כנפול לפני בני עולה נפלת, וכתב רש"י שם וז"ל: ידיך לא אסורות, אדם חשוב היית לשאול, והיה לך למחות, ולפי שלא מחית, כנפול לפני בני עולה נפלת עכ"ל. (סנהדרין כ:).

ט. וכשלו איש באחיו איש בעון אחיו מלמד שכולן ערבים זה בזה, התם שהיה בידם למחות ולא מיחו (סנהדרין כז:).

י. אפילו על צדקיהו נאמר ויעש הרע בעיני ה', מפני שהיה בידו למחות ולא מיחה. בקש הקב"ה להחזיר את העולם כולו לתהו ובהו בשביל דורו של צדקיהו, נסתכל בצדקיהו ונתקררה דעתו, בצדקיהו נמי כתיב ויעש הרע בעיני ה', שהיה בידו למחות ולא מיחה עכ"ל. (סנהדרין קג:).

יא. על זה נענשו אנשי פילגש בגבעה, אמרו להן הקדוש ברוך הוא בכבודי לא מחיתם, על כבודו של בשר ודם מחיתם

בסנהדרין (דף ק"ג ע"ב) תניא ר' נתן אומר מגרב לשילה ג' מילין והיה עשן המערכה ועשן פסל מיכה מתערבין זה בזה בקשו מלאכי השרת לדוחפו, אמר להן הקב"ה הניחו לו שפיתו מצויה לעוברי דרכים, ועל דבר זה נענשו אנשי

פלגש בגבעה, אמר להן הקב"ה בכבודי לא מחיתם על כבודו של בשר ודם מחיתם עכ"ל.

יב. בשבועות (דף ל"ט ע"א) וז"ל: ונקה לא ינקה, כל עבירות שבתורה נפרעין ממנו, וכאן ממנו וממשפחתו, וכל עבירות שבתורה מכל העולם לא, והכתיב "וכשלו איש באחיו" איש בעון אחיו, מלמד שכל ישראל ערבים זה בזה, התם שיש בידם למחות ולא מיחו עכ"ל הגמ'.

ג. צדיק גמור שאינו מוחה הרי צדיק שאינו גמור ונענש בעון זה

בגמ' ע"ז (דף ד' ע"א) אמר ר' אבא בר כהנא מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע, ולא והכתיב והכרתי ממך צדיק ורשע. בצדיק שאינו גמור אבל צדיק גמור לא, והכתיב וממקדשי תחלו, ותני ר' יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי אלו בני אדם שקיימו את התורה מאלף ועד תיו, התם נמי כיון שהיה בידם למחות ולא מיחו הוי להו כצדיקים שאינם גמורים עכ"ל.

ד. המונע עצמו מלמחות יקבל העונש

על ידי מניעת מחאה לומדים הכשרים לעשות כמעשה הרשעים (ונעשה כעין מנהג ישראל תורה) נמצא שענש עוברי עברות המחריבין על חשבון הרבנים שמונעין המחאה (רש"י סוטה מא:)

ט. ראה מש"כ החינוך בענין חיוב המחאה

מי שבידו למחות ולא מיחה נתפס על חטאו, וזה דבר ברור מדברי רבותינו גם מן הכתוב וכו' והעובר עליה ולא הוכיח בטל עשה, ועוד שהוא מכת הרשעים שעושיין כן. (חנוך מצוה רלט, ועין עוד בשל"ה תחלת ספרו)

טז. הלכה פסוקה ברמב"ם

וכל שאפשר בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפש בעון אלו כיון שאפשר לו למחות בהם. (רמב"ם פרק ו' מהלכות דעות הלכה ז).

יז. וכן פסק הרמ"א:

חייב אדם למחות בעוברי עברה וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות נתפס באותו עון. (רמ"א ביורה דעה סימן שלד סעיף מח)

יח. היכא דלא ברי הזיק בוודאות - חייבין למחות

במה שכתב הרמ"א ביורה דעה (של"ד בסופו) ובחשן המשפט (סימן יב) מתשובת מהר"י וייל (סימן קנ"ז) דנהגו עכשיו שלא למחות בעוברי עברה משום שיש סכנה בדבר, כתב הפתחי תשובה שם, בשם הבכור שור, מזה דשו רבים וכהתירא דמי להם לחנף לאשר לו שם ויד קצת אצל שום שררה או שאר תקיפות אף על גב דלא ברי הזקא, על כן תפוג תורה. ולעניות דעתי טעות גמור הוא זה ודברי מהר"י ויל לא נאמרו אלא בברי הזקא דאי לא תימא הכי בטלת לא תגורו מעיקרא דודאי לא נאמר לא תגורו כי אם בדאיכא מקום לירא כמו שכתוב בנדה (דף סא), וכעין זה בשו"ת הרשב"א (הובא בביתיוסף חשן המשפט יב), וכו', ושופט הממונה על ישראל לרדות העוברים ומקיים לא תגורו יזכה למחיצת פינחס המקנא, ורעה אליו לא תאונה, עד כאן לשון פתחי תשובה בשם בכור שור.

יט. מי שאינו מוחה - עובר על ג' לאוין

מי שרואה עוברי עבירה ואינו מוחה עובר בשלשה לאוין. (זהר הקדוש, חלק א, דף רלט:).

כ. צדיק אינו נותן שינה לעיניו.

הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישבו בתשובה. (זהר הקדוש, חלק א, דף כ').

כא. ענשים ופגעים קשים ומרים למי שאינו מוחה מי שבידו להוכיח

ואינו מוכיח נלקה בצרעת. (זהר הקדוש, חלק ג, דף מו:)

כב. נח היה מוחה בדור המבול לכן נקרא איש צדיק.

בבראשית רבה (פרשה ל' פסוק ז') וז"ל: איש כל מקום שנאמר איש צדיק, מומחה, שכל ק"כ שנה הי' נוטע ארזי' וקצצן אמרו למה כדין, אמר להון כן אמר מארי דעלמא דהוא מייטא מבולא על עלמא א"ל אין איתא מבולא, לא אתא אלא על ביתי' דההוא גברא, הה"ד לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל, אמר ר' אבא בר כהנא כרוז אחד עמד לי בדור המבול זה נח תמן אמרין כרוז ליה לפיד ליה בוז, שהיו מבזין עליו, והיו קוראין ליה ביזיא סבא עכ"ל הרי שרבותינו אמרו שהי' מוחים בדורם.

ג. הקב"ה העמיד את שם ועבר שיהיו מוחין ומתרין בדורם.

ברבה פרשת וירא (סי' נ"ב) על הפסוק "ויהי כאשר התעו אותי אלקים מבית אבי" וז"ל: א"ר חנין הלואי נדרוש הדין קריא בתלת אפיין וניפוק ידוי בשעה שבקשו או"ה לזדווג לי עד שאני בכית אבי נתקיים עלי הקב"ה ובשעה שבקשו אוה"ע להתעות אותי נגלה עלי הקב"ה ואמר לי לך ובשעה שבקשו אוה"ע לתעות מדרכיו של הקב"ה העמיד להם שני גדולי' משל בית אבא שם ועבר והיו מתרין בהן עכ"ל. ובילקוט עה"פ הנ"ל (סי' צ"א) כתב וז"ל: ובשעה שבקשו אוה"ע להתעות אותי מדרכיו של הקב"ה העמיד להן הקב"ה שני גדולי' משל בית אבא כגון שם ועבר והי' מתרין בהם עכ"ל.

כד. מי שהיה בידו למחות ולא מיחה הגם שלמד ולומד ושמו ועשה הרי זה בכלל אורו ונקרא רשע

למד אדם ולימד, ושמו ועשה, והיה סיפק בידו למחות ולא מיחה הרי זה בכלל אורו אשר לא יקים וגו' - לא למד אדם ולא עשה ולא שמר ולא למד לאחרים ולא היה סיפק בידו למחות ומיחה הרי זה בכלל ברוך. (ויקרא רבה כה).

כה. תלמידי חכמים מתים בקצירת ימים על שאינם נוקמים ונוטרים ננחש על דברי תורה ויראת שמים. (אבות דרבי נתן פרק ט)

כו. אם אין מוחין מיד כשואין שעוברים עבירה בסתר מתזדדרין והולכין עד שעושים העבירה בבית קדשי הקדשים

רבי יהושע דסכנין בשם ר' לוי פתח הוי מגיעי בית בבית עד אפס מקום מי גרם למקום ליחרב על שלא הניחו מקום שלא עבדו בו ע"ז, בתחלה הי' עובדין במטמוניות הה"ד "ויאמר אלי הראית בן אדם" וגומר וכיון שלא מיחו בידם חזרו להיות עושין אחר הדלת שנאמר "אחר הדלת והמזווה שמת זכרונוך" וכיון שלא מיחו בידן חזרו להיות עושין על הגגות שנאמר "ואת המשתחיים על הגגות לצבא השמים" וכיון שלא מיחו בידם חזרו להיות עושין בגגות שנאמר זובחים בגגות וכיון שלא מיחו בידן חזרו להיות עושין בראשי ההרים שנאמר "על ראשי ההרים יזבחו" וכיון שלא מיחו בידן חזרו להיות עושי' בשדות, דכתיב גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי, וכיון שלא מיחו בידן חזרו להיות עושין בראשי הדרכים, שנאמר "אל כל ראש דרך בנית רמתך" וכיון שלא מיחו בידן חזרו להיות עושין בעיירות שנאמר "כי

מספר עריך היו אלקיך יהודה" וכיון שלא מיחו בידן חזרו להיות עושיין בחוצות שנאמר "ומספר חוצות ירושלים שמתם מזבחות לבושת" עד אימתי עד שהכניסוה לבית קדשי קדשים שנאמר "סמל הקנאה הזה בביאה" מהו בביאה אמר רב אחא הא בייא בייא תותבא מפני מארי ביתא עכ"ל. (רבה איכה בפתיחה סי' כ"ב)

כז. אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור וכו' על שלא מיחו ברשעים.

וממקדשי תחלו, ומאי ממקדשי תחלו, תני רב יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי, אלו בני אדם שקבלו ושקיימו את התורה כולה מאלף ועד תיו, הא למדת שאפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור, וכן הוא אומר והכרתי ממך צדיק ורשע, צדיק על שלא מיחה ברשע עכ"ל. (תנחומא משפטים)

כח. אחר מתן תורה מי שיש בידו למחות ולא מיחה נענש.

בתנחומא פ' ראה וז"ל: ראה אנכי נותן לפניכם זש"ה "מפי עליון לא תצא הרעות והטוב", אמר ר' אבין בשעה שעמדו ישראל לפני הר סיני נתן להם הקב"ה את התורה, באותו שעה, כל מי שחטא הקב"ה פורע ממנו, לשעבר כל מי שחוטא ה"י הדור משלם חטאו. דור המבול אמרו רבותינו ז"ל הרבה כשרים היו בהן כגון נח, ונמחו עם הדור, בדור הפלגה ה"י חוטאין, אפי' התינוקת משתלמים, כשעמדו ישראל בסיני ונתן להם הקב"ה את המצות אמר לשעבר ה"י הדורות לוקין על עון של אחד מהן, מכאן ואילך אין הדור לוקה על אחד, הוי מפי עליון לא תצא הרעות והטוב עכ"ל. הכוונה גם מי שלא ה"י בידו למחות נלקה בעון חבירו. ומסיני מי שאין בידו למחות לא נענש (וע' סוטה מ"ז). (שערי חיים)

כט. הרבה כשרים היו בדור המבול ונמחו - מפני שלא מיחו.

מה שכתוב בתנחומא ראה, דהרבה כשרים היו בדור כמו נח ונמחו עם הדור, הטעם שנמחו אותם הכשרים משום שלא מחו, מה שאין כן נח שמחה בהם כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה בבראשית רבה על הכתוב שנאו בשער מוכיח. (החיד"א בחומת אנך פרשת נח).

ל. כשצריך למחות כשיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב.

יען שאהרן לא מיחה במשה (במי המריבה) כי נהג בו כבוד כתלמיד לרב, ואין חולקין כבוד לרב במקום שיש חילול השם, ולא שלא מיחה נלקה כיוצא בו. (מדרש תנחומא, חקת)

לא. צדיקים ומנהיגים שבדור צריכין למחות ולהתבזות ולסבול הכאות מישראל

בתנחומא פ' תזריע כתב וז"ל: אמר לו הקב"ה לגבריאל לך ורשום על מצחן של צדיקים תיו של דיו כדי שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה וימותו מיד ועל מצחם של רשעים תיו של דם כדי שישלטו בהם מלאכי חבלה נכנסו קטיגורי לפני הקב"ה אמרה לפניו רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו א"ל הקב"ה הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים אמרה לו ה' בידם למחות ולא מיחו אמר לה גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא היו מקבלין מהם, אמרה לפניו רבש"ע אם לפניך גלוי וידוע, לפניהם מי גלוי, לפיכך ה' להם למחות ולהתבזות עבור קדושת שמך ולקבל על עצמם ולסבול הכאות מישראל כמו שהיו הנביאים סובלין מישראל שהרי ירמי' סבל כמה צרות מישראל וישע' כמו כן דכתיב (ישעיה נ) "גוי נתתי למכים ולחיי למורטים" ושאר הנביאים, מיד חזר הקב"ה ואמר למלאכי חבלה זקן ובחור ונשים וטף תהרגו למשחית עכ"ל. בילקוט יחזקאל מוסיף על זה: קפצה קטיגורי לפני הקב"ה ואמרה רבש"ע מפני מה אתם חס עליהם, איזה מהם נפצע מוחו עליך, איזה מהם נתן נפשו על קדושת שמך, באותו שעה אמר הקב"ה יפה למדה קטיגוריא הה"ד "וממקדשי תחלו" עכ"ל. (ילקוט יחזקאל קפיטל ט' סימן שמ"ט)

לב. הצדיק שנתפס בעון הדור הנגעים באים על פניו.

מובא בזוהר הקדוש: מי שהקב"ה מיסרהו בנגעים שתחת בגדיו - הם יסורים של אהבה, אך אם הם בפניו - לא של אהבה הם, זולת אם נתפס בעון הדור, שהיה בידו למחות ולא מיחה, אז אף אם הוא צדיק גמור מייסרו הקב"ה בעוון הדור, שהנגעים באים על פניו.

לג. קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בני אדם. (תנחומא בלק יט)

לד. אם תלמיד מוחה ורבו אינו מוחה - לעתיד התלמיד גבוה מרבו.

דרב יוסף בריה דרבי יהושע בן לוי שראה עולם הפוך עליונים למטה ותחתונים למעלה, פירש רבנו חננאל דאמרו הגאונים שקבלה בידם רב מפי רב דעולם הפוך היינו שראה שמואל דהוה יתיב קמיה דרב יהודה תלמידו משום דמיחה ברבו שמואל בפרק כמה בהמה (שבת דף נה.) גבי ההיא אתתא דאתיא קמיה דשמואל ולא אשגח בה, אמר לה רב יהודה לית ליה למר אוטם אזנו מזעקת דל וגו', עד כאן לשונו, והוא איום ונורא. (תוס' בבא בתרא דף י: ד"ה עליונים) ראה עד היכן הדברים מגיעים ששמואל שהיה גדול הדור הוצרך לסבול עלבון בעולם הבא שישב לפני תלמידו רב יהודה כתלמיד לפני רבו רק משום עובדא יחידית זו שמיחה רב יהודה בשמואל רבו.

לה. כל שבידו למחות ואינו מוחה - כל הדמים שנשפכים על ידו הם.

ומי הרג אותם? פנחס, שהיה ספק בידו למחות ולא מיחה, וכל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב כל דמים שנשפכים בישראל נשפכים על ידיו. (ילקוט שופטים סח).

לו. הגזירה חלה רק על מי שיש בידו למחות.

וכי כל בני אדם אינם מתים אלא ללמדך שאין הגזירה אלא על מי שיש בידו למחות ולא מיחה עכ"ל. (ילקוט רות עה"פ וימת אלימלך)

לז. כל העונש שאבנו נענש הוא מפני שהיה בידו למחות ולא מיחה.

מפני מה נענש אבנר יש אומרים על ידי שהיה בידו למחות בנוב עיר הכהנים ולא מיחה עכ"ל. (ילקוט שמואל א' ס"י קל"ג) וכן הוא בילקוט תהלים (עה"פ יכרת ד' כל שפתי חלקות) וז"ל: במערבא אמרי לשון תליתאי דקטלי תלתא למספרו ולמקבלו ולנאמר עליו ר' יהושע אומר מצינו שהרג ארבעה בימי שאול, דואג שאמרו, שאול שקבלו, ונוב עיר הכהנים שנאמר עליהם, ואבנר בן נר שסיפק הי' בידו למחות ולא מיחה ר' זעירא שלח ואמר לי' לר' סימאי סיפק בידך למחות למה אין אתה מוחה א"ל איני אלא מן הנאנחים והנאנקים א"ל ר' זעירא ולא מהם התחילה הדין עכ"ל. (ילקוט תהלים יב ס"י תרנ"ו)

לח. מרדכי היהודי מיחה שלא ישתתפו בסעודת אחשוורוש.

אמר ר' יצחק נפחא בעלילה גדולה בא המן על ישראל שנאמר ובמלאת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן, אין העם האמור כאן אלא

ישראל, אמר המן לאחשורש אלקיהם שונא זמה הוא, העמיד להם זונות ועשה להם משתה וגזר עליהם שיבואו וישתו ויעשו כרצונם שנאמר "לעשות כרצון איש ואיש", מי שירצה יבוא, ומי שלא ירצה לא יבוא, כדי שלא יהא פתחון פה למדה"ד לומר בעל כרחם הביאום.

עמד מרדכי ומיחה בידם

הניחו דברי מרדכי והלכו לאותו משתה י"ח אלף ותקמ"ד, עמד השטן והשטין עליהם ואמר לפני הקב"ה רבש"ע עד מתי אתה תדבק באומה זו שהם מפרישים עצמם ממך, אבד אותם בזמן הזה, אמר לו ותורה מה תהא עליה, אמר ליה רבש"ע תסתפק בעליונים, אף הקב"ה השוה דעתו באותה שעה, אמר הקב"ה אומה זו שבשכילה רבות אנחותי בכל יום אשבייתה מאנוש זכרם, מיד אמר הקב"ה הביאו לי אגרות ואכתוב עליהם כליה, מיד הלך השטן להביא מגילה, כשראתה התורה כך יצאת לפניו בבגדי אלמנות ונתנה קולה בבכי, ולקול בכייתה צעקו מה"ש, שנאמר הן אראלים צעקו חוצה, אם ישראל בטלים אנו למה צריכין בעולם, כיון ששמעו חמה ולבנה כך חגרו שקים ונתנו קולם בבכי, שנאמר "שמש וירח קדרו", שמים וארץ נתאבלו שנאמר "אלביש שמים קדרות", (עמד אליהו) ואמר יבטלו ישראל שיחזרו ממקום למקום ללמוד תורה ומשתעבדים על השבת ועל המילה ועל המצות, מיד רץ אליהו ז"ל בבהלה אל צדיקי עולם ואל נביאים הראשונים, ואמר להם שמים וארץ וכל צבא השמים בוכים במר נפש וכל העולם כולו אחזתו חיל כיולדה ואתם יושבים ודוממים, אמרו לו מפני מה, אמר להם מפני שאכלו ושתו ממשתה אחשורש והושלמו ישראל לטבח ולמחות שמם מן העולם, אמר משה לאליהו כלום יש אדם כשר בדור, אמר לו יש אדם אחד בהם ומרדכי שמו*. — * (הערת המעתיק) י"ל דנקרא אדם כשר מפני שמיחה כדאי בגמרא ע"ז (דף ד.) שצדיק גמור שאינו מוחה הוי כצדיק שאינו גמור. והסנהדרין היו שם ולא מיחו, ומרדכי מיחה ע"כ נקרא רק הוא אדם כשר צדיק גמור שלא נתפס בעוונם). אמר לו הודיעו שיעמוד הוא משם ואנחנו מכאן בתפלה ותחנונים, אמר לו רועה נאמן כבר כתבו אגרות של כליה על צאנך וכבר היא חתומה, מיד א"ל משה לאבות העולם אם בטיט היא חתומה רחמים נשמעים, ואם בדם היא חתומה מה שהיה יהיה, מיד בא אליהו ז"ל אצל מרדכי והודיעו, ומרדכי ידע את כל אשר נעשה, מה עשה מרדכי, קבץ את כל תינוקות של בית רבן ועינה אותם מלחם ומים והלבישם שקים והושיבם על אפר והיה צווח ובוכה עמהם ביום ובלילה, והמן נתיעץ באוהביו. (ילקוט

מגילה עה"פ בלילה ההוא נדרה שנת המלך).

לט. נח קיבל שכרו על שהיה עומד ומוחה ברבים מאה ועשרים שנה. מה שכרו של נח שהי' עומד ומוחה ברבים כל אותן מאה ועשרים שנה עד שלא בא המבול, לפיכך העיד עליו התורה נח איש צדיק תמים עכ"ל. (תנא דבי אליהו זוטא ע"ב)

מ. מלבד עצם חיוב המחאה הרי מי שאינו מוחה מביא תקלה לטעות שהדבר מותר כדברי המאירי

וזה לשון המאירי שבת (דף כ"ט), כל ת"ח שרואה באחד שהוא עושה שלא כהוגן והוא יודע בעצמו שבידו למחות ואינו מוחה גורם תקלה לעולם. וכל שכן בדברים הקרובים לטעות שאדם נעזר (מל' עזר) אחר כן בעשייתן מצד שכבר עשוהו לפניו ולא מיחו. ע"ש כל הענין.

מא. אחד מהדברים שלפי גודל החטא אין הקדוש ברוך הוא מספיק בידו לעשות תשובה הוא, מי שאפשר בידו למחות ולא מיחה כדברי הרמב"ם

זה לשון הרמב"ם בהלכות תשובה, כ"ד דברים מעכבין את התשובה, ארבע מהן עון גדול והעושה אחד מהן אין הקב"ה מספיק בידו לעשות תשובה לפי גודל חטאו, ואלו הן: (א) המחטיא את הרבים, ובכלל עון זה המעכב את הרבים מלעשות מצוה. (ב) והמטה את חבירו מדרך טובה לרעה כגון מסית ומדיח. (ג) הרואה בנו יוצא לתרבות רעה ואינו מוחה בידו, הואיל ובנו ברשותו אילו מיחה בו היה פורש ונמצא כמחטיאו, ובכלל עון זה כל שאפשר בידו למחות באחרים בין יחיד בין רבים ולא מיחה אלא יניחם בכשלונם. (ד) והאומר אחטא ואשוב ובכלל זה האומר אחטא ויום כפורים מכפר עכ"ל. (רמב"ם הלכות תשובה פרק ד, הלכה א).

מב. שם ועבר מיחו באנשי זורם

בפרק ו' מהלכות עכו"ם כתב הראב"ד כ' "והי' מהלך וקורא" וכו' עד שהגיע לארץ כנען שנאמר "ויקרא שם בשם ד' אל עולם" וז"ל: אמר אברהם ותמה אני שהרי היו שם שם ועבר איך לא היו מוחין ואפשר כי מוחין היו ולא אירע להם שישברו את צלמיהם לפי שהיו מתחבאים מהם, עד שבא אברהם ושבר צלמי אביו עכ"ל. (ועיין לעיל אות יט - כ).

שיטת המגדל עוז במחאת שם ועבר

ובמגדול עוז כתב וז"ל: ואני אומר איך היו בני דורן מתחבאין מהן והי' שם המלך הנקרא נמרוד לפי שהמריד בני דורו והי' עושין ביד רמה ואז הוחל לקרוא בשם ה' וכפי תרגומו ואמרו רו"ל שהי' מכריזין עליהן למכרן בא וראה כי אפי' ישראל שקבלו התורה כשפרצו ופרקו עול בימי אחאב ומנשה ושאר הרשעים היו עושים ביד רמה ולא הי' שומעין מן הנביאים והצדיקים אשר ביניהם ואעפ"י שהיו ערבים זה בזה ולא הי' מתחבאי' מהם וכ"ש באותו זמן אלא וודאי אין צורך לדחוק עצמנו אלא נאמר שהי' מוחים בקרובים שלהם ומלמדי' בבתי מדרשות לבאין לשמשן כדרך ששימשן יעקב אבינו ע"ה, אבל לא מסרו עצמן להריגה כאברהם אבינו ע"ה שיחד עצמו לנפשו ושילם אותו בראשו ועל כן ניתן חסד לאברהם תולדות השמים והארץ עכ"ל.

מג. אם אתה רואה בבית חבירך דבר מגונה תהא מוחה בידם.

בני, הוי זהיר בבית שאתה רגיל לכנס, ותראה נוהגים בתוכה דבר מגונה - תהא מוחה בידם ואל תחניף, שהקולר תלוי בצוארך, שאפשר שאינם יודעים בגנות הדבר ולכך עושים; ואם יודעים ועושים - אל תהיה ממחזיקים. (שבר מוסר פרק ט"ז).

מד. שכר מי שבידו למחות ומוחה

כל מי שיש בידו למחות ומוחה ונוקם נקמות מהרשעים בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא כורת עמו ברית ולזרעו אחריו כמו שעשה לפנחס. (ראשית חכמה, שער הקדושה, פרק יב, בשם הר"י אבוהב זצ"ל).

מה. אפילו אם הוא מסופק אם ישמעו בקולו כשמוחה על עוברי עבירה - ג"כ נענש מטעם ערבות אם לא מיחה.

בשו"ת מהרלב"ח (תשובה ע"ז) בפירוש מאמר לרבותינו ז"ל "שכל ישראל ערבים זה לזה". וז"ל: ועל ענין פירוש מה שאמרו רבותינו ז"ל שכל ישראל ערבים זה לזה כבר מהמאמר שכתבתי למעלה מבואר האמת כי זהו דוק' במי שיש בידו למחות ואינו מוחה שכשהוא רואה לאחד עובר עבירה ויש בידו למחות ואינו מחוה הוא נענש על אותו מוחה עון, ושורת הדין כן נותנת, ולא לבד נענש מי שיכול למחות ואינו מוחה, אלא אפילו מי שיש לו ספק אם ישמעו בקולו כשמוחה בידם או לא נענש, אם אינו מוחה לראות, אם יוכל למחות. וכן אמרו

ז"ל בשבת על פסוק "וממקדשי תחלו". אבל כשודאי אינו יכול למחות אינו נענש על עון אחרים, וכל שאינו נענש על הנסתרות ואף על פי שבסנהדרין פרק נגמר הדין חלקו רבותינו ז"ל בדבר הזה ויש מי שאומר שם, שאחר שעברו ישראל את הירדן נענשו על הנסתרו'. וראיתו מעכין. נרא' שמסקנ' התלמוד שלא כדעתו אלא כסבר' החולק עליו שלא ענש על הנסתרו' לעולם. ונענשו על עכן משו' דהווי ידעי ביה אשתו ובניו כדאיתא התם. מה תאמר הרי לא ידעו בו ישראל ונענשו. נראה לי לומר שלהיות ישראל שם כלם מקובצין והיתה השגחת אלקינו יתברך דבקה בהן לעשות עמהם ניסים שלא על דרך הטבעי היה צריך שכלם יהיו צדיקים אמנם כשחטא אפילו אחד מהם הרי הם כמו הגוף שחלה א' מאיבריו שנאמר עליו חלה פלוני: (הערת המעתיק) וכעין זה כתב בספר שבט מוסר, עיין בפנים הספר פרק?) ואין ראוי שתהיה השגחת אלקינו יתברך דבקה עמהם. וגם זה מדרך המשפט האמיתי הוא. ומלך המשפט יזכה אותנו לראות בבנין בית קדשנו במהרה בימינו אמן. נאם הצעיר יושב ירושלים עיר הקודש תוב"ב נכאה לבב. כי יראה חרבות בית מקדשה סביב.

לוי בכמה"ר יעקב ו' חביב ז"ל.

(גב. ועיין בשו"ת בנימין זאב סימן ש"ג, שמחויב להוכיח בין שוגג ובין במזיד אפילו אם ברור לו שלא יקבלו, ואם לא הוכיח עבר על מצוה עשה של הוכיח תוכיח, ויקבל עונשו על זה, עיי"ש. וכעת בא לידי שו"ת מהר"ם שיק ועיין שם בסימן או"ח ש"ג ותראה נפלאות).

נשיא מועצת גדולי התורה, הגאון הצדיק, האדמו"ר, המשפיע, מנהיג ברסלב וכו': אינני מכיר את הספרים שהזכרתם כאן.

בית דין: לא נתקבל בבית דין, ואתה חייב על האסונות של כל עם ישראל, ראה הספרים ששלח לך האדמו"ר מהאלמין.

